

Ekumenska
Humanitarna
Organizacija

30

PRVIH TRIDESET GODINA

**DOBROČINSTVO
NA PRELOMU
DVA VEGA**

Ekumenska
Humanitarna
Organizacija

PRVIH TRIDESET GODINA

**DOBROČINSTVO
NA PRELOMU
DVA VEKA**

www.ehons.org

IMPRESUM

Naslov: DOBROČINSTVO NA PRELOMU DVA Veka

Autori: Branislava Opranović, Nenad Stojanović

Izdavač: Ekumenska humanitarna organizacija (EHO)

Direktor: Anna Brtka Valent

Glavni i odgovorni urednik: EHO

Lektor i redaktor: Aleksandra Gojković

Prevod: Mark Daniels – Odista.com

Dizajn: Ivana Đurđević

Fotografije: EHO, Ijan Vrajt

Novi Sad, april 2023. godine

Kontakt informacije:

Ekumenska humanitarna organizacija

Čirila i Metodija 21, 21000 Novi Sad

AP Vojvodina, Republika Srbija

Tel: +381 (0)21 466 588

Email: office@ehons.org

www.ehons.org

Copyright © 2023

EKUMENSKA HUMANITARNA ORGANIZACIJA

CIP - Каталогизација у публикацији

Библиотека Матице српске, Нови Сад

061.2:27-675(497.113 Novi Sad)"1993/2023"

ОПРАНОВИЋ, Бранислава, 1959-

Dobročinstvo na prelomu dva veka : Ekumenska humanitarna organizacija : prvi trideset godina / [Branislava Opranović, Nenad Stojanović ; English translation Mark Daniels]. - Novi Sad : Ekumenska humanitarna organizacija, 2023 (Novi Sad : Brain made). - 88 str. ; 27 cm

Uporedno srpski i engleski prevod. - Tiraž 300.

ISBN 978-86-85043-71-0

1. Стојановић, Ненад, 1980-

а) Екуменска хуманитарна организација (Нови Сад) - 1993-2023

COBISS.SR-ID 114819081

Svi pojmovi upotrebljeni u muškom gramatičkom rodu obuhvataju muški i ženski rod lica na koja se odnose.

SADRŽAJ

[Uvodna reč direktorice](#) 6

[Vidljivi tragovi promene sveta nabolje](#) 8

[Protiv nejednakosti, za građansko društvo](#) 10

[Humanitarni rad](#) 11

[Međuverska i međuetnička saradnja](#) 18

[Dijakonija](#) 20

[Civilno društvo](#) 23

[Socijalna zaštita](#) 30

[Izdavaštvo](#) 32

[Priznanja](#) 33

[Promene](#) 34

[Pogled ka sutrašnjici](#) 38

UVODNA REČ DIREKTORICE

„Ne odreci dobra onima kojima treba kad možeš učiniti.“ (Biblija, poslovice 3: 27)

Dragi prijatelji, poštovani saradnici, cenjeni korisnici,

Pripala mi je velika čast i osobito zadovoljstvo da budem prva među jednakima u velikoj i složnoj porodici Ekumenske humanitarne organizacije (EHO), baš u vreme kada se obeležava značajan jubilej – tri decenije od osnivanja naše i vaše organizacije.

Osnovna ideja hrišćanskih crkava u Vojvodini, inicijatora stvaranja EHO, te ratne, mučne i stradalničke 1993. godine, bila je da umesto rečima ljudima služimo delima, delima ljubavi. U ime naših crkava služili smo i služimo bližnjima, a potrebe svakog čoveka u nevolji i doprinos dobrobiti zajednice naše su zvezde vodilje. Za proteklih 30 godina naša organizacija je, sledeći put činjenja dobrih dela, svedočila o velikoj Božjoj ljubavi kojom on ljubi svakog čoveka bez obzira na veroispovest, boju kože, nacionalnost, pol ili uzrast. Svi moji prethodnici na čelu Ekumenske humanitarne službe, potom Ekumenske humanitarne organizacije, baš kao i ja, te, uverena sam, i svi naši saradnici sledili su u svom radu hrišćanske vrednosti. Pružali smo ruku, davali srce i uprezali znanje da bismo bili što bliži onima od nas koji su unesrećeni, slabi, siromašni, bolesni, stari, marginalizovani, prognani, stigmatizovani...

Ekumenska humanitarna organizacija je od osnivanja doprinosila osvetljavanju društvenih nedaka, često imajući pionirsку ulogu u kreiranju inicijativa koje doprinose rešavanju socijalnih problema i osnaživanju ljudi iz marginalizovanih grupa. Mnogi projekti koje smo realizovali poslužili su kao model dobre prakse i podstakli rad drugih organizacija civilnog društva, koje su, potom, zajedno sa nama krčile put ka izgradnji istinskog građanskog društva.

Naša organizacija se razvijala i evoluirala iz organizacije koja distribuira humanitarnu pomoć ugroženom stanovništvu u organizaciju koja sveobuhvatno podržava mnoge ranjive grupe u našoj zemlji i okruženju.

Na ovom putu su nam pomogli mnogi, te zahvalnost pripada svima koji su tokom proteklih godina bili uključeni u rad organizacije: čelnim ljudima, zaposlenima, saradnicima, volonterima, crkvama članicama, članovima skupštine i drugih odbora u organizaciji, svim akterima na lokalnom, pokrajinskom i republičkom nivou, institucijama i organizacijama sa kojima smo sarađivali i svim ljudima dobre volje i simpatizerima naše organizacije koji su na razne načine podržavali naš rad. Posebno smo zahvalni svim donatorima, jer bez njih ne bismo uspeli da opstanemo dugi niz godina i da pomognemo velikom broju ljudi u potrebi.

Hvala svim našim tradicionalnim crkvenim donatorima, ali i brojnim domaćim i međunarodnim organizacijama i agencijama koje su podržavale i danas podržavaju naše ideje i projekte koji nam omogućavaju da što delotvorne ostvarimo našu viziju i misiju – da kroz sveprisutnost u nevoljama i kriznim situacijama, uz pomoć hrišćanskih etičkih vrednosti, doprinosimo izgradnji pravednijeg društva u kome se poštuje čovek, njegove vrednosti i različitosti.

I na kraju, ali ne i najmanje važno – u ime svih naših saradnica i saradnika i u svoje ime, zahvaljujem se našim korisnicama i korisnicima od kojih smo naučili i svakodnevno učimo da ne budemo sebični prema bližnjima, i da svakog trena u životu nastojimo da postanemo bolji ljudi.

Anna Brtka Valent

u Novom Sadu, aprila 2023.

**UZ BLIŽNJE,
SA BLIŽNJIMA,
ZA BLIŽNJE!**

30
GODINA

VIDLJIVI TRAGOVI PROMENE SVETA NABOLJE

Ko je samo jednom u životu bio u romskom naselju na rubu grada, čuo priče ljudi iz izbegličke i migrantske kolone, video užas poplavljениh i uništenih domova, vapaj bolesnog, nemoć starog čoveka, krik pretučene žene i na silu udate devojčice, očaj gladnog, promrzline bosog deteta koje živi na ulici..., taj može tek da pojmi kolika je vrednost onoga što je Ekumenska humanitarna organizacija (EHO) iz Novog Sada učinila za dobrobit bližnjih tokom 30 godina postojanja, uz svakodnevni požrtvovani i predani rad na hiljade zaposlenih, saradnika i volontera okupljenih u veliku empatičnu porodicu.

Slede samo neke brojke i podaci iza kojih stoje upravo ti ljudi, te mnogobrojni donatori iz zemlje i inostranstva:

EHO je učinila da za vreme eks-Ju rata i sankcija najsiromašniji ljudi u Vojvodini ne budu gladni – najugroženijem stanovništvu Novog Sada, Titela, Zrenjanina i Pačira tokom pet godina pruženo je 4.242.000 obroka. Više od 30 tona lekova podeljeno je zdravstvenim ustanovama, apotekama i građanstvu (uz lekarske recepte) u Srbiji i Crnoj Gori, kao i psihijatrijskim klinikama u Vojvodini. Obezbedeno je nekoliko tona adaptiranog mleka za bebe, kao i velike količine reagenasa za laboratorije. Domicilnom i izbeglosti stanovništvu iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine podeljeno je na desetine tona humanitarne pomoći, te 300.000 paketa sa semenima povrća. U svim tranzitnim i prihvativim centrima u Vojvodini za migrante i izbeglice iz Azije i Afrike obezbedeno je pranje veša, organizovane su okupacione radionice, zdravstvena nega; deca iz romskih porodica uključena su u redovan sistem obrazovanja; raseljenima sa Kosova i Metohije koji žive u Vojvodini – više od 1000 porodica, obezbedena je pomoći u vrednosti od 250.000 eura, uključujući i male životinje za gajenje u seoskim domaćinstvima; za vreme poplava u Srbiji obnovljeno je 400 kuća i sagrađeno 37 novih stanova; čuvano je dostojanstvo i pružena je kućna nega za više od 10.000 starijih ljudi u Vojvodini... Odgovoren je na preko 7.000 telefonskih poziva na telefonskoj liniji „Rak info“ i posećeno je preko 30.000 onkoloških pacijenata...

Naredni redovi pred cenjenim čitaocima pokušaće da prikažu nemoguće, a da što manje bude i nehotice izostavljeno od tih velikih dela iskrenih ljudi otvorene, čiste duše na čvornovatom i časnom putu koji je EHO prešla od 19. februara 1993. godine, kada je osnovana pod nazivom Ekumenska humanitarna služba. Od prvog dana EHO ima i nesumnjivo veliki društveni uticaj na okruženje i život ljudi. Taj uticaj hodio je putevima upornim, mukotrpnim, ali permanentnim, samo naizgled malim a hrabrim koracima sa i te kako vidljivim tragovima, koji su svet menjali uvek i samo nabolje. Nažalost, i pored velikog rada, empatije i stručnosti, te svake vrste pomoći mnogobrojnih stranih i domaćih donatora i ljudi dobre volje, u našem okruženju potrebe su bezmalo uvek daleko premašivale učinjeno.

AKTIVNOSTI

EHO sledi od osnivanja zacrtane smernice i aktivnosti grupiše u pet programskih celina:

Humanitarni rad

Dijakonija

Međuetnička i međuverska saradnja

Civilno društvo

Socijalna pitanja

Znano je da čoveka u nevolji treba prvo nahranići, obući i obuti, pomoći mu da se izbavi iz siromaštva, da se zaposli, stekne krov nad glavom, opismeni se, školuje decu... Osim pružanja ovakve direktnе pomoći ljudima, EHO nastoji i da mobilise lokalnu zajednicu kako bi zajedničkim snagama osnažili korisnike, oslanjajući se na njihova umeća i motivisanost da promene svoj i život svoje porodice.

DOBROČINSTVO NA PRELOMU DVA Veka

Trostruka diskriminacija

„EHO je odmah po osnivanju bila trostruko diskriminisana. Nosila je breme generalnog odijuma javnosti prema nevladinim organizacijama, bili smo sumnjivi, neretko nepatriote i izdajice; osnivači su dolazili iz verskih zajednica, što je već automatski stigma, i uz to još iz tzv. manjinskih crkava. Mučno je, ponekad, bilo objašnjavati da nemate nikakvih zadnjih namera, da je vaša jedina namera da pomognete!“

Ankica Dragin, nekadašnja koordinatorka EHO za odnose sa javnošću

PROTIV NEJEDNAKOSTI, ZA GRAĐANSKO DRUŠTVO

EHO je prešao put od organizacije koja distribuira humanitarnu pomoć do organizacije koja se trudi da kroz društveni aktivizam i implementaciju projekata poboljša uslove života i unapredi socijalna prava mnogobrojnih ranjivih grupa u našem društvu, i time utiče na prevazilaženje njihove socijalne isključenosti, nejednakosti i siromaštva. Humanitarnim i dijakonijskim radom EHO je bila svedok različitih promena i događaja koji su se dogodili ne samo u Vojvodini, na teritoriji čitave Srbije, na Balkanu, već i u celom svetu. Svojim aktivizmom EHO je bez dvojbe doprinela uspostavljanju uzusa građanskog društva.

Od prvog dana i tokom 90-ih EHO je pružala humanitarnu pomoć ugroženom stanovništu Vojvodine, te potom nastavila da osluškuje potrebe drugih ranjivih grupa (osoba sa invaliditetom, starih lica, žena, dece i mlađih, Roma, ruralnog stanovništva, nezaposlenih, osoba sa zdravstvenim problemima i onih pogodenih u epidemiji kovida 19, izbeglica, migranata, dece ulice, povratnika po osnovu Sporazuma o readmisiji...) i brzo reaguje na nove krize, bilo da su posledica društvenih poremećaja ili elementarnih nepogoda.

EHO je, tokom tih strašnih ratnih godina u Jugoslaviji, osnovana na inicijativu Svetskog saveta crkava. Poziv i molbu je primio, razumeo i raširenih ruku i srca prihvatio reformatski sveštenik, dipl. inž. elektrotehnik, Bereš Karolj. Razlog osnivanja bila je potreba da se u danima beznada, straha i siromaštva obezbedi humanitarna pomoć (obroci, lekovi, ogrev) ugroženim stanovnicima Vojvodine, bez obzira na versku ili nacionalnu pripadnost. Zahvaljujući toj pretežno humanitarnoj delatnosti, EHO je tokom 90-ih godina prošlog veka bila prepoznata kao vodeća humanitarna organizacija i jedinstven primer saradnje crkava u obavljanju dijakonijskog rada.

Organizacija je na prelomu dva veka bila svedok velikih društvenih promena, te aktivan učesnik u izgradnji pravednijeg društva. Njene korisnike šibale su posledice društvenih poremećaja, geopolitičkih trivenja, elementarnih nepogoda, zdravstvenih, socijalnih i ekonomskih kriza. U ove katastrofe pogubne po čovečanstvo EHO je uranjala bez zadrške, pomagala ljudima i u isto vreme od njih usvajala lekcije, primala putokaze za svoj budući rad.

VIZIJA KAROLJA BEREŠA

Razvojni put Ekumenske humanitarne (službe) organizacije ne bi bio moguć bez čoveka čija je vizija izgradila EHO i koji se do kraja života posvetio njenom ute-meljenju i razvoju – bez Karolja Bereša (Béres Károly), erudit, kosmopolite, elek-tronženjera, sveštenika, zemaljskog pred-sednika Reformatske Hrišćanske Crkve u Srbiji, koji je vodio Ekumensku humanitarnu službu od 1993. do 2008. godine. Bereš će ostati upamćen kao čovek koji je donosio ispravne odluke u teškim vremenima, imao hrabrosti da prihvata rizike, stane iza svojih odluka, ali i da stane iza ljudi sa kojima je radio. Njegov pečat vidljiv je i danas u radu i razvoju organizacije. Pokretači EHS-a tog februara 1993. godine bili su: Bereš Karolj, Eberhardt Peter, Anna Bu, Erdeš Klara, Šal Gandur Julija, Ljubomir Ivanov. Njima su se, vremenom, na razne načine priključili novi saradnici koji su dalje razvijali organizaciju.

HUMANITARNI RAD

U Vojvodini je ratne 1993. godine pružena humanitarna pomoć i podrška građanima i velikom broju zdravstvenih i socijalnih ustanova čime je umnogome sprečen kolaps zdravstvenog i socijalnog sistema. Ljudima u zdravstvenim i socijalnim ustanovama, kao i osiromašenom stanovništvu podeljeno je na desetine hiljada tona hrane, medicinske opreme, posteljine, nameštaja, lekova, sredstava za higijenu, odeće i obuće...

BESPLATNA KUHINJA

Profesor i jedan hleb

„Radila sam tada u 'Hlebu'. Pun kamion hleba, koji je noću čuvao profesor u penziji, koštao je dve marke! Njegova penzija nije dosezala do kraja meseca, bio je gladan, nije imao za hleb! Odneli smo mu ručak, plakao je i jedva ga primio... Mnogima je u tim razornim ratnim godinama besplatan obrok spasao dostojanstvo i omogućio da dočekaju naredno jutro.

Ne bih htela da verujem u to, ali se plašim da se može dogoditi, nažalost, da se vrati oni dani kada smo jedva preživeli...“

Irenka Bereš, saradnica EHS

ČETIRI MILIONA TOPLIH TANJIRA

EHO je od septembra 1993. do aprila 2001. hranila najsiromašnije ljudi u Vojvodini. Besplatna kuhinja prvi je obimniji projekat koji je ostavio dubok trag na zajednici. Podela besplatnih obroka za najugroženije stanovništvo počela je u Novom Sadu i proširila se i na druga mesta u Vojvodini. U jednom trenutku pripremano je i podeljeno 4500 obroka dnevno. Za pet godina rada besplatne kuhinje, siromašnim ljudima koji nisu mogli sebi da obezbede nijedan obrok dnevno, aktivisti, volonteri, saradnici u nevladinim organizacijama i sveštenici u parohijama pružili su ukupno 4.242.000 obroka.

Sreća, tuga i ponos

„Vodio sam besplatnu kuhinju EHO, ispunjava me i srećom i tugom i ponosom što smo za pet godina uspeli da pružimo četiri miliona obroka najugroženijem stanovništvu Novog Sada, Titela, Zrenjanina i Pačira. Samo u Novom Sadu hrana je svakodnevno deljena na 18 punktova!

To su bile crkvene zajednice, Savez invalida rada, Savez slepih i slabovidih, Savez gluvih i nagluvih, Kolo srpskih sestara i mesne zajednice koje su želele da se priključe.

Radio sam 19 godina u EHO, da nisam morao u penziju radio bih još. Bio je to naporan posao koji smo radili sa ogromnim zadovoljstvom, Karčikin entuzijazam bio je zarazan.“

Ljubomir Ivanov, nekadašnji koordinator besplatnih kuhinja EHO

Tokom devedesetih godina sakupljana je i humanitarna pomoć za ugroženo i osiromašeno stanovništvo kako u Vojvodini, tako i van granica naše zemlje. Srbija je uveliko bila pod sankcijama, zdravstveni sistem jedva je funkcionisao, u apotekama nije bilo dovoljno lekova. Uz pomoć ljudi dobre volje i donatora, EHO je za zdravstvene ustanove i bolnice uspela da obezbedi značajnu količinu lekova, kao i da pribavi terapiju za mnoge gradiće, hronične bolesnike. Formirani su i mobilni medicinski timovi koji su odlazili u najugroženija područja, odnosili lekove i obavljali osnovne lekarske preglede.

APOTEKA

Trideset tona lekova

EHO je osnovala Humanitarnu apoteku kroz koju je prošlo više od 30 tona lekova podeljenih zdravstvenim ustanovama, apotekama i građanstvu (uz lekarske recepte) u Srbiji i Crnoj Gori. Najmladima su darovani hrana za bebe i mleko za novorođenčad.

Od 1993. do 1995. godine, a kao odgovor na hitne potrebe pacijenata u institucijama za zbrinjavanje osoba sa intelektualnim i mentalnim poteškoćama, EHO je uz pomoć donatora obezbeđivala lekove za sve psihijatrijske klinike u Vojvodini. Više od 3,5 tona prioritetskih lekova predato je apotekama, hitnoj pomoći, domovima zdravlja i bolnicama u Vojvodini, dok je 8,5 tona lekova podeljeno u 12 bolnica i 22 apoteke u Vojvodini. U pet opštih bolnica u Srbiji i Crnoj Gori poslat je 19,5 tona lekova i druge medicinske opreme. EHO je pomogla i preko 50 zdravstvenih i socijalnih institucija, obezbeđivši im hrano, higijenska sredstva, lekove...

Nekoliko tona adaptiranog mleka za bebe, koje se u Srbiji nije moglo nabaviti, podeljeno je preko Apotekarske ustanove Novi Sad, a ostalo je predato porodičištu i Dečjoj bolnici u Novom Sadu, bolnici u Senti, kao i domovima zdravlja u Vukovaru, Čajniču, Staroj Pazovi, Novom Kneževcu i Bačkoj Topoli. Projekat je obnovljen u toku i posle NATO bombardovanja.

Obezbeđivanjem najvažnijih lekova, opreme, hemikalija, reagenasa i medicinskog materijala za vreme sankcija i embarga pomogli smo rad ginekološko-akušerskih klinika u Vojvodini i urgente laboratorijske u Pokrajinskoj bolnici.

Lek za trudnicu

„Mnogi Novosađani, očajni i nemajući kud, tih ratnih devedesetih opsedali su kuću na Telepu u kojoj smo stanovali. Jednog dana na vrata je zazvonio poštar:

- Ženi, trudnici, treba pomoć, bolesna je, a nužnih injekcija nema u apotekama, bojimo se da ne bude prekasno...
- Uđite da popričamo...
- U redu je, Irena, kaži da ćemo odmah učiniti sve...

Istog trena Karolj je kontaktirao komšiju apotekara, pa prijatelje u Dortmundu i lek je pribavljen. Apotekar je poslao nekog na aerodrom da preuzme injekcije. Žena je, ubrzo po primanju terapije, rodila zdravo dete.

Da je moj Karčika poziveo i danas bismo svoje živote ugradili u istu misiju, pomagali bismo ljudima. Ponekad mislim da bi trebalo da se izvinim našoj deci, jer smo ih zbog našeg humanitarnog rada, za vreme koga se nikad nismo pokolebali, i nehotice zapostavljali! Ali, deca su bila svedoci svakog poteza i izrasla su u dobre ljudе“.

Irena Bereš, životna i u dobročinstvima EHS privržena saputnica Karolja Bereša

EHO APELI

EHO APEL je još jedna u nizu kontinuiranih akcija koju Ekumenska humanitarna organizacija tri decenije sprovodi kao odgovor na krizne situacije kao što su oružani sukobi u okruženju, izbegličke i migrantske krize, elementarne nepogode, pandemija kovida 19.

EHO APEL za Vojvodinu organizovan je 1993. godine, kada je upućena molba Svetskom savetu crkava da nam pomogne i obezbedi hranu za izbeglice i osiromašeno stanovništvo Vojvodine, posteljinu za porodilišta i najpotrebnije lekove za sedam neuropsihijatrijskih klinika u Vojvodini.

Po dolasku velikog broja izbeglih iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, ljudima je deljena humanitarna pomoć koja se sastojala iz prehrambenih paketa, odeće i obuće.

U toku tri godine je realizovano nekoliko projekata kojima je obezbedena humanitarna pomoć izbeglima iz Krajine, poboljšan kvalitet života i omogućena njihova integracija, uz istovremeno ospozobljavanje volontera za pomoć izbeglim licima. Pomoć je pružena za oko 20.000 osoba, od čega je 90% izbeglih, koji su u periodu od četiri godine dvomesečno primali prehrambene i higijenske pakete i ostalu humanitarnu pomoć. Pomoć je deljena preko Psihosocijalnog savetovališta EHO, izbegličkih centara i dijakonijskih grupa EHO.

Velika nesreća jednog naroda

„Bio sam izuzetno potresen, te 1995. u avgustu prvi put sam bio svedok i video veliku nedaću i nesreću jednog naroda koji je izbegao u Vojvodinu, koji je dolazio u neku novu sredinu, u za njih novi svet... U Binguli smo odmah organizovali pomoć...“

Ondrej Marčok, sveštenik, predsednik Skupštine EHO

IDI-VIDI!

Rad sa izbeglicama nije bio samo humanitarnog karaktera. Nakon rata EHO je uz pomoć donatora uspeo da realizuje i aktivnost „Idi-vidi“ u okviru projekta „Podrška održivom povratku izbeglica“. Ideja je bila da pomognemo izbeglima da obidu svoje domove i procene mogućnosti povratka. Onima koji su se odlučili na povratak obezbeđivana je pomoć u građevinskom materijalu za obnovu oštećenih kuća. EHO je obezedio i novac za kupovinu ogreva. Zahvaljujući ovom projektu, u Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu vratilo se blizu 2000 ljudi.

„I ja sam bila izbeglica...“

„I ja sam 1995. godine bila izbeglica. Želela sam da pomognem onima koji su bili u sličnoj situaciji kao i ja. Počela sam da volontiram u psihosocijalnom savetovalištu za prognane i izbeglice iz BiH i Hrvatske, sledila je humanitarna pomoć – s jedne strane su bile izbeglice koje su dolazile po pomoć, a sa druge volonteri iz izbegličkih redova koji su delili tu pomoć.“

Medu njima je bilo puno nastavnika, profesora, ekonomista, studenata, svi su se onijavljali da rade na distribuciji humanitarne pomoći, jer su bili bez posla, a prvenstveno su dolazili da ponovo uspostave pokidane veze sa ljudima“.

Tanja Stojković, projektna koordinatorka EHO

Sledili su Zimski apel (obezbeđenje hrane za izbegle i osiromašene), Apel za pomoć Islamskoj zajednici u Novom Sadu (prehrambeni paketi i skromna novčana pomoć za stanovanje za oko 850 porodica proteranih i izbeglih iz bivše Jugoslavije). Nastavljeno je sa Prolećnim apelima punih osam godina (EHO je podelila više od 300.000 porodičnih paketa sa semenom povrća za izbegle koji žive sa porodicama domaćina ili u kolektivnim centrima, za socijalno ugroženo lokalno stanovništvo i poljoprivrednike).

Proleća 1999. godine usledio je novi Apel za pomoć usled krize na Kosovu i Metohiji i bombardovanja Srbije. Ova akcija imala je za cilj da raseljenima i proteranim obvezdi hitnu pomoć u prehrambenim, higijenskim i paketima za decu.

Narednih godina nastavljaju se akcije EHO apela za siromašne u Vojvodini (300.000 osoba, što je oko 15% stanovništva Vojvodine) dobilo je raznou materijalnu pomoć: prehrambene i higijenske pakete, hranu iz besplatne kuhinje, pakete sa semenom povrća, lekove za humanitarnu apoteku i mobilne medicinske timove) i raseljena lica sa Kosova i Metohije (podržano 1100 porodica raseljenih sa Kosova i Metohije koje žive u Vojvodini, obezbedeni paketi hrane, higijene, dečji paketi, keš grantovi, ogrev, brašno, čebad, vaučeri za kupovinu hrane i higijene u ukupnoj vrednosti od 250.000 eura i male životinje za gajenje u seoskim domaćinstvima).

Tokom 2005. godine, u vreme poplava u Banatu, sledio je Apel za Banat, kada su ugroženim građanima nabavljeni hrana, voda, posteljina, čebad, sredstva za higijenu, lekovi, pilići i hrana za piliće, porodični paketi sa semenom povrća...

DOBROČINSTVO NA PRELOMU DVA Veka

Godinu kasnije, 2006. poplave su zadesile i druge delove Vojvodine, kada su se izlile reke Tisa i Dunav. I tada EHO reaguje hitno i efikasno, te pruža pomoć stanovništvu čije su kuće i imanja ostali pod vodom. Gde je to bilo moguće, obavljena je i dezinfekcija i sanacija kuća i pomoćnih objekata.

Za vreme poplava u Srbiji od 2014. do 2017. godine EHO je pomogla više od 1800 socijalno ugroženih porodica, obezbeđivši građevinski materijal, stolariju i sanitarnu opremu za popravku oštećenih delova kuća i uspostavljanje sanitarnog minimuma, pružena je pomoć u hrani, higijeni, ljudima su kupljeni bela tehniku i nameštaj, kao i stoka i stočna hrana. Nakon poplava 2014. godine, obnovljeno je 400 stambenih oštećenih objekata u Obrenovcu, Šapcu, Lazarevcu i Valjevu, a novi stanovi su izgrađeni u Obrenovcu i Lazarevcu. Tim inženjera je na terenu radio sa timom majstora kako bi se porodice pogodene poplavama što pre vratile u svoje domove. Iz privremenog smeštaja u kome su boravili nakon poplava, 37 porodica je preseljeno u novoizgrađene stanove – EHO je trajno zbrinula ove porodice, ključevi novih domova uručeni su im 2017. godine.

Susret sa izbegličkom krizom 2015. godine, kada je Srbija bila tranzitna zona za više od 750.000 izbeglica i migranata iz Afrike i Azije na njihovom putu ka EU, i novi problemi koji su proizšli iz ove situacije još jednom su potvrdili spremnost EHO. Objavljen je Apel za pomoć izbeglicama i zahvaljujući međunarodnim partnerima zaposleni i volonteri svakodnevno su radili na terenu – distribuirana je humanitarna pomoć i mobilisan je EHO mobilni medicinski tim. EHO je pomogla na desetine hiljada ljudi u pokretu, i pokazala da je jedna od najmobilnijih i najefikasnijih organizacija u pružanju humanitarne pomoći u skloništima za izbeglice.

Od 2015. godine pa sve do danas, u okviru EHO APELA pruža se pomoć i podrška izbeglicama i migrantima iz Afrike i Azije na razne načine. EHO je ublažila ranjivost izbeglica i doprinela boljoj prihvaćenosti izbeglih kod domicilnog stanovništva. To je, između ostalog, postignuto projektima poboljšanja životnih uslova u lokalnim zajednicama i poboljšanjem pristupa obrazovanju izbeglica koje su smeštene u Srbiji. Onima koji su ostali u

Srbiji duže od godinu dana obezbeđivana je pomoć u hrani, obući i odeći, higijenskim proizvodima, medicinskim uslugama i lekovima, kao i u održavanju higijenskih uslova prostorija u kojima borave. U svim tranzitnim i prihvatnim centrima u Vojvodini za migracijama unesrećene ljudi obezbedeno je pranja veša. EHO je posebno ponosna na pruženu podršku deci migrantima kroz vodenje Dečjeg sigurnog centra. Od 2016. godine EHO se fokusirala i na renoviranje, obnavljanje, opremanje prihvatnih i tranzitnih centara, izgradnju dodatnih objekata za prihvat i psihosocijalni i edukativni rad sa ženama, decom i mladima. Doprinos EHO smeštajnom kapacitetu izbeglica u Srbiji dostigao je 20%. Podrška integraciji migranata ogledala se i u obukama za zaposlene u školama, opremanju škola i umrežavanju lokalnog i migrantskog stanovništva. Veliko olakšanje ljudima u pokretu je i psihosocijalna pomoć, a mnogo im znače i keš kartice novčane pomoći.

Vetar u leđa ka dostojanstvenom životu

„Nadam se da smo bili bezbedan brod za sve one ljudе u pokretu koji su plovili sa EHO i njenim saradnicima u okviru projekta 'Podrška u zaštiti i humanitarna pomoć ljudima u pokretu'. Nadam se da smo bili barem jedan delić veta u leđa. Hvala svoj deci, ženama i muškarcima iz Avganistana, Sirije, Pakistana, Irana, Bangladeša, Alžira, Somalije, Maroka, Burundija... koji su nam nesebično podarili svoje vreme i tokom naših radionica ostavili svoje zapise kao otisak stopala na putu kojim hodaju. EHO im želi da stignu tamo kuda su krenuli i da nastave sa svojim životom dostojanstveno“.

Milica Milović Kinoli, projektna koordinatorka EHO

Kada je 2020. godine ceo svet zahvatila pandemija kovida 19, fokus akcije EHO APEL je bio na ublažavanju posledica pandemije u Srbiji. Obezbeđena je humanitarna pomoć ugroženim kategorijama stanovništva – podeljeno je preko 10.000 paketa humanitarne pomoći. Deca koja žive u podstandardnim uslovima prepoznata su kao posebno osjetljiva na posledice pandemije. Pored podrške porodicama ove dece i podele paketa humanitarne pomoći, organizovan je program dodatne obrazovne podrške. Kroz direktni individualni rad sa decom u školi, EHO tim mladih ljudi i vršnjaci-volonteri pomagali su u učenju, korišćenju digitalnih uredaja i savladavanju drugih poteškoća u školi i prevenciji rizika od socijalnog isključivanja.

Vodeća snaga

„Akcija na koju sam jako ponosna vezana je za kovid pandemiju – EHO je uspela i u vreme nezapamćenog zdravstvenog potresa u celom svetu da prikupi pomoć koju smo uspešno plasirali građanima preko naše mreže saradnika na terenu, crkava... Uradili smo to efikasno i najbrže što je bilo moguće u datom momentu i pokazali da smo jedna od vodećih organizacija ovakvog tipa u Srbiji, a možda čak i u regionu!“

Anna Brtka, direktorka EHO

MEĐUVERSKA I MEĐUETNIČKA SARADNJA

Nemački u sinagogi

J „Molitva za mir, naš redovni međureligijski ekumenski susret, tog puta baš nekako u vreme Dejtonskog sporazuma održana je u novosadskoj sinagogi. Jevrejski hram je bio dupke pun, došli su i gosti iz Ženeve i Brisela, predstavnici mnogih svetskih organizacija, ja sam bila zajedno sa Annom Bu zadužena za prevodenje. Kad je jedna gošća u pozdravnom govoru progovorila nemački, predstavnik jevrejske opštine Šosberger je prebledeo, vidno uznemiren skočio sa svog mesta, stajao tako jedno vreme ukočen, a potom ipak seo ne progovorivši... Kasnije je ispričao da su se Jevreji zarekli da neće dozvoliti da iko ikada više, nakon strašne Novosadske racije, progovori i jednu nemačku reč u sinagogi. A, onda je, videvši predstavnike svih konfesija u zajedničkoj molitvi, u trenu odlučio da s tim treba prekinuti, da treba da oprostimo, cenimo jedni druge i nastavimo dalje u miru i zajedništvu“.

Šal Gandur Julija, članica EHO od osnivanja

Ekumenska humanitarna organizacija je svetao primer međuverske i međuetničke saradnje crkava u obavljanju dijakonijskog rada širom Srbije.

EHO svedoci o misiji crkava u radu sa siromašnima i svim ljudima sa društvenih margini. U prvim godinama rada, jedinstvena mreža dijakonijskih grupa od preko 500 volontera raznih veroispovesti postala je zaštitni znak EHO-a u Vojvodini, dokazujući time da i tradicionalne društvene strukture, poput crkve, predstavljaju pokretačku snagu razvoja građanskog društva.

Naša organizacija je pokretač jedine međukonfesionalne molitve održavane na prostorima SFRJ tokom ratova 90-ih godina. Svake srede od jula 1993. godine do decembra 1995. godine u Novom Sadu zajedno su se za mir molili ljudi hrišćanske, muslimanske i jevrejske veroispovesti. Od 1996. godine pa sve do 2002. godine svake druge srede u mesecu u Novom Sadu održavane su ekumenske molitve za mir u svetu.

Od 1994. godine EHO je koordinatorska organizacija za područje Vojvodine i koordinator svih aktivnosti u vezi sa Svetskim molitvenim danom (SMD), koji su u okviru ekumeniskog pokreta osnovale i vode ga žene. Žene se u 170 zemalja širom naše planete zajedno mole za mir i ljubav u celom svetu svakog prvog petka u martu.

EHO od 1997. godine koordinira i rad Ekumenskog foruma žena u Vojvodini, u okviru kojeg se radi na povezivanju i saradnji žena iz različitih crkava, na jačanju ženskih inicijativa i promociji mira i tolerancije među hrišćanima. Kroz redovne susrete i edukacije prošlo je više od 300 žena iz različitih crkava.

Preko 3000 mladih od 2007. do 2016. godine prošlo je kroz razne programe namenjene izgradnji tolerancije među mladima iz različitih etničkih i verskih grupa. Regionalna škola ekumenizma bavila se izgradnjom održivog mira

kroz nekonfesionalno teološko obrazovanje za laike. Škola je obuhvatila preko 400 učesnika – aktivista raznih crkava i verskih zajednica, osoblja, studenata fakulteta društvenih i teoloških nauka i članova organizacija civilnog društva – koji su potom širili neposredni ekumeniski uticaj na najmanje 10.000 ljudi iz svog neposrednog okruženja.

EHO je doprinela i izgradnji tolerancije i održivog mira kroz razvoj međureligijskog dijaloga i medudržvenih odnosa. Preko 1000 crkvenih lidera steklo je veštine i znanje iz oblasti projekt menadžmenta. Polaznici su postali promotori pozitivnih društvenih i etičkih promena i doprineli većoj ulozi crkava i religijskih zajednica u civilnom društvu Srbije.

CRKVE UKLJUČENE U RAD EHO

Današnji sastav skupštine Ekumenske humanitarne organizacije (do 1998. godine Ekumenska humanitarna služba) čine predstavnice i predstavnici Slovačke Evangeličke A.V. Crkve u Srbiji, Reformatske Hrišćanske Crkve u Srbiji, Grkokatoličke eparhije Svetog Nikole u Ruskom Krsturu i Evangeličke Hrišćanske A.V. Crkve u Srbiji – Vojvodini. Svi članovi skupštine zajedno sa direktorom vode organizaciju i zajedničkim snagama se trude vec 30 godina da i pored svih izazova, kako finansijskih tako i ostalih, osiguraju da organizacija opstane kako bi pomagala drugim ljudima u nevolji.

Crkve koje su takođe od 1993. godine doprinele pokretanju i razvoju naše organizacije su i Srpska Pravoslavna Crkva – Eparhija Bačka i Evangeličko-metodistička crkva.

DIJAKONIJA

Kao jedina ekumenska organizacija u Srbiji, EHO je obnovila dijakoniju, kao dobrovorni, socijalno-humanitarni rad crkava kojim je ublažen težak položaj više hiljada siromašnih, marginalizovanih i ugroženih društvenih grupa.

Dijakonijski centar EHO postoji od 1998. godine. Iz ovog centra proizšli su samostalni programi usmereni na različite ciljne grupe: Dijakonijske grupe (mreža od 85 lokalnih dijakonijskih grupa), Služba kućne pomoći i nege, Marta centar, Resursni centar za osobe sa invaliditetom, Romski resursni centar, Centar za volontere.

Hrana za dušu i telo

„Potičem iz svešteničke porodice - otac, majka, sestra, tetka, ujak, brat od tetke, svi su sveštenici. Svi oni hrane dušu čoveka, a ja hranim čovekovo telo na razne načine, kroz humanitarnu pomoći, građevinski materijal, obuke... Tu sam još od svoje mladosti, pronašao sam sebe... Možda je najteže bilo za vreme poplava, dolaska izbeglica i migranata, valjalo je reagovati u trenutku... Ujutro, čim svane, natovarimo naše kombije hranom, vodom, nekom odećom i obućom sakupljenom na brzinu... Zatičemo strašne prizore, ljudi izranjavljениh nogu, bolesnu, uplakanu malu decu, ko zna kada su poslednji put jeli...“

Stevan Batori, počeo kao volonter, sada već 20 godina zaposlen u EHO

Za poslednjih 15 godina preko 1500 partnera EHO saradnika i volontera iz dijakonijskih grupa dobilo je znanja i veštine kroz organizovane edukacije. Malim grantovima u lokalnim zajednicama podržane su 22 dijakonijske grupe.

Humanitarna služba Marta centar pruža pomoći socijalno ugroženom stanovništvu u Novom Sadu i širom Vojvodine, obezbeđujući polovnu garderobu, obuću i pokućstvo. Godišnje se korisnicima podele preko 2 tone polovne garderobe. Za socijalno ugrožene korisnike u Marta centru ustanovljena je i usluga pranja veša.

EHO je imala pionirsку ulogu u osnivanju Resursnog centra za osobe sa invaliditetom, prvog ove vrste u Srbiji. Centar je osnovan 2002. godine, a petnaest godina kasnije dobija novi oblik i postaje Dnevni centar za osobe sa invaliditetom. Osobito je značajno da je EHO prva organizacija u Srbiji koja je uvela primenu asistivnih tehnologija u podršci osamostaljivanju, obrazovanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom. Такође, треба naglasiti да је овим пројектом пружен multisektorski приступ invalidnosti. У Центру се обављају

savetodavni rad sa korisnicima primenom asistivnih tehnologija i odabirom odgovarajućih alata u odnosu na invaliditet. Organizovani su obuke i kursevi, kao što su rad na računaru, učenje engleskog jezika... Profesionalci zaposleni u Centru pružali su psihosocijalnu podršku, te lobirali i bili medijatori prilikom zapošljavanja osoba sa invaliditetom. Veliki značaj u radu centra pridavan je pravnoj podršci i posredovanju prilikom zapošljavanja. Centar je svojevremeno bio i izdavač magazina Linker. Programima podrške bilo je obuhvaćeno preko 1000 osoba sa invaliditetom tokom poslednjih 15 godina, ali i preko 50 udruženja osoba sa invaliditetom.

Danas se u okviru Dnevnog centra osoba sa invaliditetom korisnicima pomaže u socijalizaciji i organizuju im se kursevi razvoja veština koji povećavaju njihovu konkurentnost na tržištu rada.

Najznačajnija aktivnost Centra je EHO krojačka radionica (preteča socijalnog preduzeća) u okviru koje se zapošljavaju teže zapošljive žene ili žene sa invaliditetom na poslovima redizajniranja i reciklaže polovne garderobe. Zaposlene krojačice godišnje prerade do jedne tone donirane polovne garderobe, šiju unikatne odevne predmete sa originalnim modnim dodacima. Ovi proizvodi se izlazu i prodaju na sajmovima, izložbama i drugim manifestacijama, te se na ovaj način prikuplja novac za pomoći osobama sa invaliditetom.

Krojačka radionica, bake i langoši

„Pre 23 godine u EHO sam došla iz državne službe i bila zapanjena dobrom organizacijom, brzim donošenjem odluka i sposobnošću mobilisanja tima, što je često od presudnog značaja za ljude u nevolji. Tadašnji direktor Bereš Karolj bio je jedinstven čovek. Radujem se što stručnost i posvećenost koju je on imao danas vidim kod mlađih ljudi, članova EHO tima.

U Socijalno-dijakonijskom centru „Karolj Bereš“ ispunjava me rad sa osobama sa invaliditetom. Krojačka radionica koju vodim je izuzetna zamisao – recikliramo, šijemo i prekrajamo donesenu odeću, pa od toga stvaramo unikatne kreacije, izlažemo ih i prodajemo... Mnogo smo postigli, prepoznatljivi smo.

U Klubu za seniore okupljaju se divni vremešni ljudi puni energije. Mnogo im znače susreti i razgovori, osećaj da nisu napušteni i da su korisni društvu... Pevaju u horu, peku nadaleko čuvene langoše.”

Marija Parnicki, projektna koordinatorka EHO

Volonterska podrška onkološkim pacijentima i članovima njihovih porodica je aktivnost koju EHO sprovodi u saradnji sa Institutom za onkologiju Vojvodine. Podrška podrazumeva rad **Rak info** telefonske linije i posetu **Dama u zelenom** onkološkim pacijentima.

Rak info telefonska linija je jedinstvena volonterska služba podrške koja pruža informacije, emocionalnu i duhovnu podršku i ohrabrenje obolelima od raka, njihovim porodicama i prijateljima.

Dame u zelenom su volonterke obučene da pacijentima pružaju emocionalnu podršku koja uključuje razgovor u teškim časovima beznađa i usamljenosti. Zelene dame i svakodnevno pomažu bolesnim ljudima – idu u nabavku, pomažu u pripremi hrane, šetaju sa njima u krugu bolnice, pomažu pri komunikaciji sa osobljem, prate ih na preglede i slično.

Pored poboljšanja psihosocijalnog stanja pacijenata i kvaliteta njihovog boravka u bolnici, na ovaj način se promoviše i važnost volontiranja u zdravstvenim ustanovama u Srbiji. Do danas, volonteri angažovani na ovim projektima primili su preko 7.000 telefonskih poziva na **Rak info** liniji i obavili preko 30.000 poseta onkološkim pacijentima.

Klub za seniore u Novom Sadu je još jedan od programa koji je osmišljen za najstarije sugrađane. Članova je sve više, u ovom trenutku oko 250 starijih korisnika dolazi u ovaj prostor gde se druže i učestvuju u tematskim radionicama i kulturno-zabavnim programima, primaju duhovnu podršku i dnevni obrok. Klub je i lek za usamljenost i čuva dostojanstvo ljudi u poznim godinama.

CIVILNO DRUŠTVO

EHO mi je promenio život

„U EHO sam došla na predlog Ane Bu, koja je bila deo trenerskog tima Građanskih inicijativa, priključila sam se i bila je to jedna od boljih odluka u mom životu. EHO mi je promenio život. Već devet godina vodim porodični smeštaj u Novom Sadu. To je državna ustanova koja se bavi decom bez adekvatnog roditeljskog staranja koja žive u hraniteljskim porodicama. Osnivala sam tu ustanovu i vodim je od samog početka – u EHO sam naučila da radim sve poslove od onih najtežih do najlakših, terenske i kancelarijske...“

Ivana Koprivica, nekad zaposlena u EHO

Veliki značaj EHO pridaje i jačanju civilnog sektora, te podsticanju javnog, privatnog i civilnog partnerstva srodnih organizacija u našoj zemlji i na teritoriji zapadnog Balkana.

Zbog svog dugogodišnjeg iskustva i zalaganja za razvoj civilnog društva, EHO je prepoznata od strane donatora, partnera i zajednice kao kredibilna organizacija u ovoj oblasti. Fokusirana je i na praćenje i analizu delovanja države koje je usmereno na zakonodavstvo i sprovodenje politika u sferi ljudskih prava, građanske participacije i zaštite najugroženijih. Takođe, velike napore uključuju uticaj na javne politike u delu unapređenja mehanizama za saradnju sa državnim organima i organima lokalnih samouprava.

Organizacija budno prati, te nastoji da se primarne vrednosti građanskog društva, demokratija i poštovanje ljudskih prava, prihvate i poštuju u zakonodavstvu i praksi. EHO je proaktivnim delanjem kroz javno zagovaranje, edukacije i kampanje uticala na izmene postojećih i kreiranje novih praksi i politika institucija na lokalnom i nacionalnom nivou u odnosu na vulnerable kategorije stanovništva.

Fond za male projekte je jedan od prvih projekata na polju saradnje sa civilnim sektorom. Do 2008. godine dodeljeno je 313 „know-how“ malih grantova podrške za jačanje kapaciteta i kredibiliteta organizacija civilnog društva kroz organizovane edukacije i treninge za poboljšanje uslova života u lokalnoj zajednici. Delovanjem na terenu EHO je inicirala osnivanje 12 novih organizacija civilnog društva koje su i danas aktivne.

EHO je aktivna članica mreža nacionalnih i međunarodnih organizacija civilnog društva: ACT Alliance, Balkan Civil Society Development Network (BCSDN), Eurodiaconia, Ekumenski forum evropskih hrišćanki (EFECW). Na nacionalnom nivou EHO je aktivno učestvovala u izradi zakonodavnog okvira u domenu funkcionisanja civilnog društva.

U oblasti razvoja civilnog društva EHO projekti doprineli su stvaranju povoljnijeg okruženja za rad organizacija civilnog društva i pomogli da se organizacije civilnog društva marginalizovanih grupa bolje pozicioniraju u civilnom sektoru. Brojnim projektima obučeni su prosvetni radnici za sprovođenje interkulturalnih obrazovnih sadržaja i primenu principa interkulturalnosti u školama, a stručnjaci

u sistemima socijalne i zdravstvene zaštite osnaženi su za senzitivniji pristup ranjivim grupama kroz edukacije, studijske posete i partnerske projekte. Kroz projekte za promociju interkulturalnog obrazovanja EHO je kreirala Policy Paper sa predlozima za izmene u obrazovnom sistemu kroz uvođenje interkulturalnog učenja.

EHO je značajno doprinela jačanju kapaciteta organizacija osoba sa invaliditetom kroz treninge, izdavačku delatnost, savetodavno-konsultativni rad, čime je obuhvaćeno preko 70 organizacija koje okupljuju bezmalo 50.000 članova u Vojvodini.

Ekumenska humanitarna organizacija je **osnažila i romska udruženja**, naročito udruženja Romkinja u Srbiji. Kroz intenzivan rad na formiraju organizacije i na realizaciji projektnih aktivnosti koje su romske organizacije sprovode, rezultati su bili više nego zadovoljavajući – romske žene su postale vidljivije ne samo u romskoj zajednici već i u široj zajednici. Od 2015. do 2020. osnažene su romske zajednice u romskim naseljima u 16 lokalnih samouprava. Formirano je 14 neformalnih grupa od kojih je registrovano 9 udruženja koja je EHO tehnički opremila, a njihove članove podučila poslovanju. EHO je inicirala izradu lokalnih politika i aktivno lobirala ne bi li se izdvajao veći novac iz budžeta za unapređenje položaja Roma i zapošljavanje koordinatora za romska pitanja u više lokalnih samouprava. Obukama i grantovima podržane su aktivnosti novoosnovanih grupa i udruženja – preko 6000 Romkinja i Roma, te dece romske nacionalnosti učestvovalo je u edukacijama u okviru obrazovanja, socijalne zaštite i zaštite ljudskih i građanskih pava i pristupa pravdi, te im je time pružena pomoć i u zapošljavanju...

Beleži EHO i aktivno učešće u inicijativi IZVOR, prvoj inicijativi na teritoriji AP Vojvodine za kreiranje Zakona o volontiranju. Sa obučenim volonterima povezano je više od 100 organizacija civilnog društva.

Većina aktivnosti EHO sprovodila se uz aktivno učešće i svesrdnu pomoć velikog broja volontera – distribucija humanitarne pomoći, besplatnih obroka, lekova, garderobe... Godišnje je angažovano stotine volontera koji direktno rade sa korisnicima. Uz pomoć volontera, više od 200 dece smeštene u Sigurnu kuću u Novom Sadu uspelo je da prebrodi najteže životne trenutke.

Podržana deca ulice mogu da polete

„Škola i knjige su veliko blago, ali iskustvo u praksi je nešto bez čega znanje ne može da bude celovito – završila sam fakultet, pedagogiju, i oduvek želela da se bavim decom. Obrazovanje sam uobličila i izbrusila tek kroz praktičan rad u EHO. Ono što ne može jasno da se vidi, niti sasvim usvoji kroz lekcije u udžbenicima, naučila sam prvo u „Nevenu“, jednom od naših najstarijih dečijih časopisa, a zatim me je EHO angažovala u Svrtištu za decu. Program koji su pripremili šticićnici Svrtišta, deca u uličnoj situaciji, biće deo proslave našeg jubileja – 30 godina EHO i kako sam ponosna zbog toga. Delim sa ovom divnom talentovanom decom tu neopisivu životnu sreću koju oni nesebično emituju svima oko sebe. Kada im se pruži kontinuirana podrška, koja, nažalost, najčešće izostaje, ova deca mogu da polete!“

Vedrana Bjelajac, nekadašnja volonterka, sada projektna koordinatorka EHO

Veliki je korak napred učinjen u saradnji Ekumenske humanitarne organizacije i lokalnih institucija koje se brinu o deci u Novom Sadu – institucionalizovan je projekat Svratište za decu koja žive i rade na ulici! Preko 2000 dece ulice uključeno je u sistem obrazovanja, socijalne i zdravstvene zaštite. Prepoznačajući rad naše organizacije i zahvaljujući rezultatima koji su postignuti, donosioci odluka u Novom Sadu su razumeli važnost i značaj postojanja ovakve usluge i, obezbedivši novac u budžetu grada, institucionalizovali su Svratište. Uloga EHO u ovom projektu nije bila samo ispitivanje potreba i ukazivanje na nužnost institucionalizacije ove usluge, EHO i dalje aktivno sarađuje sa Svratištem na olakšavanju svakodnevnog života deci koja žive i rade na ulici.

Projekat Crvena linija je prva telefonska služba ove vrste u Vojvodini, koja je pružala direktnu telefonsku podršku osobama inficiranim HIV-om, osobama sa hepatitisom i drugim polno prenosivim bolestima. Brojnim uslugama koje je organizacija pružila kroz realizaciju ovog projekta unapređeno je fizičko i mentalno zdravlje osoba sa polno prenosivim bolestima, smanjena njihova socijalna izolacija i ostvaren značajan doprinos umrežavanju i poboljšanju rada zdravstvenih i socijalnih institucija u Vojvodini i Srbiji. Od 2005. godine projekat je proširen na nove ciljne grupe. Po završetku projekta pokrenuto je istoimenno udruženje građana.

Romski resursni centar (RRC) je brinuo o Romima, ljudima koji su najbrojnija etnička zajednica u našoj zemlji. Nažalost, njihov socioekonomski status, obrazovni status, izloženost svakodnevnoj diskriminaciji, socijalna isključenost i dugotrajna deprivacija doveli su do toga da spadaju u jednu od najugroženijih društvenih grupa. Kroz različite aktivnosti EHO pruža podršku Romima već više od 20 godina.

Multisektorskim pristupom, s uverenjem o nužnosti promocije jednakih prava svih građana i građanki Srbije, EHO učestvuje u borbi protiv predrasuda informisanjem, savetovanjem, zagovaranjem i lobiranjem, osnaživanjem korisnika kroz programe edukacije, radno osposobljavanje i pružanjem mogućnosti zapošljavanja i samozapošljavanja.

U isto vreme članovi romske zajednice ohrabreni su da se i sami bore za svoja prava i uticaj, te da na svim nivoima jednak i aktivno učestvuju u procesu donošenja odluka koje se tiču njihovog života, osamostaljivanja i participativnosti.

Sad ja pomažem drugima

„EHO mi je pomogla u vreme kada sam bila nezaposlena, samohrana majka, danas ja pomažem drugima, mojim sugrađanima. Ušla sam u program podrške za stručno osposobljavanje korisnika. Poznajući dobro svoju romsku zajednicu ubrzao sam u Bačkom Gradištu učestvovala u važnom poslu uključivanja dece Roma u sistem obrazovanja i tako je krenula priča. Prošla sam obuku pisanja projekata, strateškog planiranja i odnosa sa javnošću. Danas imam i svoju nevladinu organizaciju 'Đina', bila sam član Nacionalnog saveta Roma...“

Dobrla Đin, nekadašnja korisnica, danas saradnica EHO

Imajući u vidu da su mnogi Romi sa niskim stepenom obrazovanja i da je odnos društva prema njima prepun predrasuda, EHO smatra da ima i etičku obavezu da zastupa njihova prava. Osim podrške u obrazovanju, permanentno se pruža pomoć u poboljšanju uslova stanovanja Roma u mnogobrojnim romskim naseljima gde, nažalost, često ne postoje ni osnovni uslovi za život.

Na osnovu Sporazuma o readmisiji veliki broj Roma je iz Zapadne Evrope враћen u Republiku Srbiju. Posledica sprovodenja ovog sporazuma bila je multiplikacija nevolja romske zajednice. Pre svega je valjalo obezbediti uslove za uspešniju integraciju Roma povratnika kroz podršku u obrazovanju, zapošljavanju, ostvarivanju prava u oblasti socijalne i zdravstvene zaštite, pribavljajući ličnih dokumenata...

Naučio sam da dajem i primam ljubav i podršku

„Ljudski pristup i potpuno iskreno uvažavanje svakog čoveka je početak svega. Svako od nas uči od onih kojima pomaže. Najvećeg traga u meni je ostavilo to što sam naučio da dajem i primam ljubav i podršku. Razvio sam empatiju, naučio da prepoznam, osetim i primam energiju ljudi koji se suočavaju sa velikim potresima u životu, a umeju iskreno da se raduju svakom novom jutru i nikad ne gube nadu, nikada! Naučili su me da budem meksi, fleksibilniji, da zaista poštujem različitosti, da razvijam sopstvene interkulturnalne kompetencije.“

Dugogodišnji rad na terenu i u okviru projekta podrške povratnicima po Sporazumu o readmisiji pokazao je da bez podrške svih aktera u lokalnoj zajednici teško da ima pravog napretka i velikog rezultata. Servisi ne smiju biti prepušteni samo civilnom sektoru, umreženost je neophodna. I, bez dvojbe, nužni su – stručnost, volja, rad i posvećenost svih koji učestvuju.“

Milisav Milinković, projektni koordinator EHO

Višegodišnje iskustvo u radu sa ranjivim grupama doprinelo je da se projekti RRC koji su proizšli kao samostalni i nadovezali se na postojeće primenjuju i danas kao uspešni participativni modeli rada sa romskom nacionalnom zajednicom.

Za Rome povratnike po Sporazumu o readmisiji i Rome prisilno raseljene sa Kosova i Metohije osmišljen je sveobuhvatan pristup u podršci koji podrazumeva pre svega stalnu prisutnost na terenu kroz razvijenu mrežu saradnika i aktivnu participaciju korisnika pri svakom koraku odlučivanja o merama podrške. Povratničke porodice su ovim sveobuhvatnim pristupom dobile nove perspektive za dostojanstveniji život u Srbiji.

Ovim projektima olakšana je njihova integracija i reintegracija, te njihovo povezivanje sa institucijama sistema u oblastima socijalne zaštite, pravosuđa, obrazovnog i zdravstvenog sistema, ali i pomoći u obezbeđivanju i poboljšanju uslova stanovanja. Startap grantovima za započinjanje sopstvenog posla obuhvaćeno je preko 400 korisnika od čega su 54 odsto povratnici.

EHO je paralelno kroz realizaciju programa direktnog rada sa korisnicima sprovedio i zagovaranje javnog mnjenja kroz kampanje, objavljivanje informativnih i edukativnih višejezičnih materijala i prenošenje primera o najboljim integralnim modelima za integraciju prisilno raseljenih i reintegraciju povratnika.

Da bi se unapredili uslovi stanovanja Roma, EHO je razvila jedinstveni model održivog razvoja podstandardnih i/ili neformalnih naselja, zasnovan na potrebama njihovih stanovnika. Model počiva na pristupu zasnovanom na načelima poštovanja ljudskih prava i omogućava efikasan multisektorski rad, osmišljen, isprobani i primenjivan u Republici Srbiji od 2008. godine. Rezultati ovog programa su poboljšani uslovi stanovanja za više od 2000 romskih i drugih socijalno ugroženih porodica nastanjenih na teritoriji 42 jedinice lokalnih samouprava u Republici Srbiji.

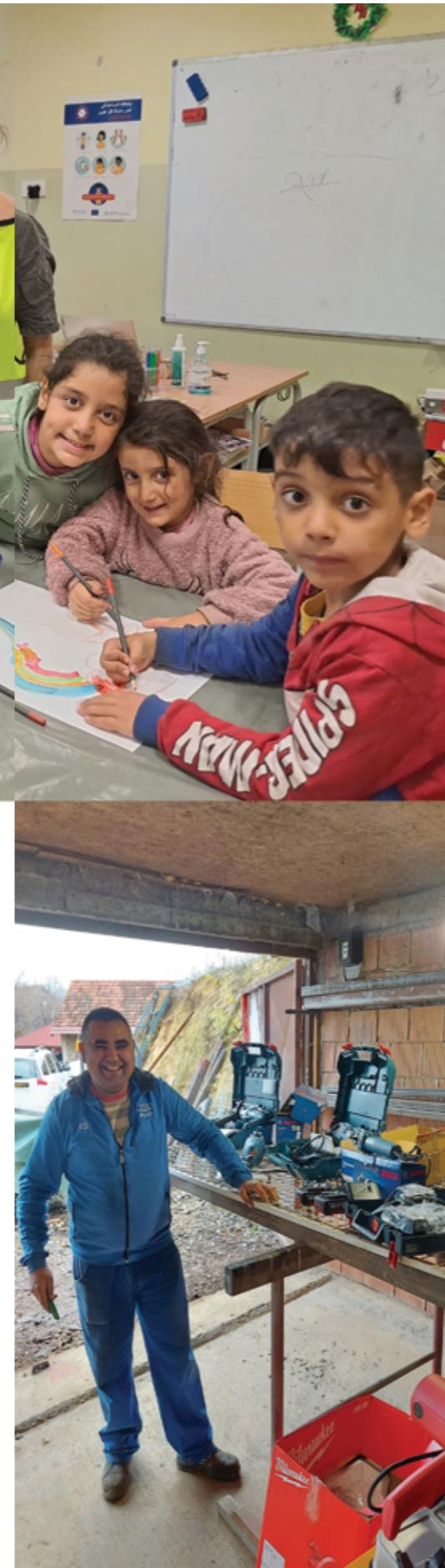
Ovaj model sprovodi se u partnerstvu sa lokalnim samoupravama i obuhvata aktivnosti: uvrštanje podstandardnih naselja u urbanističke planove i planiranje unapređenja naselja; legalizaciju kuća u podstandardnim naseljima; unapređenje stambenih uslova sanacijom, adaptacijom, rekonstrukcijom ili izgradnjom objekata; pristup osnovnoj komunalnoj infrastrukturi, prvenstveno čistoj pijaci vodi.

Znanje i iskustvo u oblasti socijalnog stanovanja i planiranja stambenih i prostornih intervencija u podstandardnim naseljima EHO tim primenjuje i u istraživačkom radu. Za 21 lokalnu samoupravu u Srbiji izrađena je studija procene stanja u podstandardnim naseljima koja je poslužila kao osnov za planiranje lokalnih strategija za unapređenje

ALAT ZA VOJVODANE

Jedna od najvećih pomoći čoveku je pružanje alata za rad. Upravo je u toku projekat koji omogućava pri-padnicima marginalizovanih grupa u vojvodanskim opštinama, nezaposlenima ili ljudima sa niskim prihoda dodelu bespovratne pomoći za ekonomsko osnaživanje – nabavku alata, mašina i opreme za rad, obuke, podršku konsultanta, kao i podršku oko registracije firme i plaćanja knjigovodstvenih usluga za početnih 6 meseci.

stambenih uslova najugroženijih stanovnika.

EHO nastavlja aktivnosti pružanja stambene podrške kroz različite intervencije u oblasti unapređenja socijalnog stanovanja finansirane od strane EU kao i drugih međunarodnih donatora u Srbiji. Kao jedna od referentnih organizacija, sa dvadesetogodišnjim iskustvom u ovoj oblasti, EHO je uspostavila partnerstvo u sprovođenju stambenih i infrastrukturnih intervencija kako sa lokalnim, tako i sa nacionalnim vlastima. Svako od ovih partnerstava ima za cilj kvalitetno, održivo i trajno rešenje stambenih nedača najugroženijih naših sugrađana.

Kritičko mišljenje i humanost

„Deceniju i po, koliko sam u EHO, imam to zadovoljstvo da pružam podršku ljudima iz različitih osetljivih grupa. Poslednjih šest godina koordiniram projektom čiji je cilj obrazovna podrška deci i mladima - neka od dece su Romi, neka osobe sa invaliditetom, a neka su se, posle dužeg boravka, vratila iz inostranstva. Iskustvo u dosadašnjem radu pomoglo mi je da naučim, i sada u radu sa decom to i primenim - da bismo se barem približili idealu jednakih mogućnosti i nediskriminacije, najvažnija je podrška. Podrška, pre svega u obrazovanju, koje mora biti dostupno svakom detetu. Mi smo tu da i sprovedemo u stvarnost, uz moje duboko uverenje da je obrazovanje važno ne samo da poboljša nečije šanse na tržištu rada, nego pre svega da razvije kritičko mišljenje i humanost nas i svet oko nas“.

Damir Krkobabić, projektni koordinator EHO

EHO je intenzivno radila i na unapređenju obrazovanja ranjivih grupa kroz veću uključenost socijalno deprivirane dece (deca iz siromašnih porodica i deca iz posebno ranjivih kategorija poput pripadnika romske nacionalne zajednice ili dece i mladih sa invaliditetom i/ili sa razvojnim smetnjama).

Od 2008. godine EHO radi na uključivanju dece povratnika u obrazovni sistem i obezbeđuje im dodatnu nastavnu pomoći i podršku, školski pribor kao i prevodenje inostranih školskih diploma. Ove aktivnosti doprinose smanjenju osipanja iz obrazovnog sistema, boljim školskim postignućima, ali i većoj motivaciji učenika, nastavku školovanja, povećanju svesti o važnosti obrazovanja. Posebni benefit ovog programa je da se kroz mentorsku podršku utiče i na promenu stavova u okruženju, a dugoročno se povećavaju i šanse za zapošljavanje. Paralelno sa tim, dosledna holističkim principima, EHO je edukovala i motivisala roditelje da podrže obrazovanje svoje dece. Preko 500 nastavnika i stručnih saradnika u školama u Srbiji je kroz edukacije i konsultativnu podršku osnaženo dodatnim veštinama i znanjima, čime su postali kompetentniji za rad sa decom iz društveno osetljivih grupa. EHO je tako podržala napore škola i lokalnih zajednica da se ulaganjem u obrazovanje siromašne dece ostvare pozitivne lične, društvene i ekonomske promene.

Nezaobilazan je i doprinos EHO u uspostavljanju sveobuhvatnog sistema za suzbijanje nasilja nad ženama u Vojvodini, a u tesnoj konsultativnoj i logističkoj saradnji sa Pokrajinskim sekretarijatom za socijalnu politiku, demografiju i ravnopravnost polova, u okviru Programa za zaštitu žena od nasilja u porodici i u partnerskim odnosima i o drugih obliku rodno zasnovanog nasilja. U okviru projekata EHO upriličeni su mnogi susreti i tribine na temu suzbijanja nasilja, njegovih oblika, prepoznavanja, načina prijavljivanja kao i o nasilju koje često trpe žene, deca ili stariji članovi porodice. Dat je doprinos učenju prepoznavanja nasilja nad ženama i nasilja u porodici, te korenima i konceptima rodne ravnopravnosti. Razgovaralo se o međunarodnim standardima, posebno Istanbulskoj konvenciji i drugim nacionalnim zakonima i aktima u prevenciji i zaštiti.

Na stotine žena, naročito one iz ranjivih grupa, ne samo da su usvojile znanja i veštine prepoznavanja nasilja i njegovih formi, već su edukovane da usvoje alate za aktivno smanjivanje višestruke diskriminacije žena, posebno Romkinja, u našem društvu.

SOCIJALNA ZAŠTITA

Gotovo sve pobrojane aktivnosti EHO imale su i fragment socijalne zaštite bez obzira da li je fokus bila humanitarna pomoć, međuverski i međuetnički dijalog, dijakonija, civilno društvo.

Usluge koje se sprovode u vojvodanskim gradovima i opštinama su: pomoć u kući za decu sa smetnjama u razvoju; pomoć u kući za odrasle i starije; lični pratilac deteta i savetodavno-terapijske i socijalno-edukativne usluge.

Za sve ove usluge EHO poseduje licencu resornog Ministarstva. Pomoć u kući i kućna nega je usluga podrške stariim osobama koje imaju fizičke i psihičke teškoće zbog kojih nisu u stanju da samostalno žive u svojim domovima. Saradnici EHO svedoci su dirljive zahvalnosti vremešnih ljudi koji bez redovne pomoći u svakodnevnim potrebama nege i nadzora, a u nedostatku ili nedovoljnoj pomoći porodice, ne bi mogli da opstanu. Razvojem ove usluge poboljšao se kvalitet života starih i bolesnih ljudi.

Nećemo napustiti lude kojima smo potrebni

„Ja sam dete Ekumenske humanitarne organizacije. Počela sam kao volonterka, odrasla sam ovde i jako sam vezana za ovu kuću u kojoj sam se naučila mnogo čemu - od lepih manira do najvažnije lekcije - da dajem sve što mogu i umem i da pre svega cenim lude. EHO me hrani, tu su mi kolege i prijatelji...

Sa svojim saradnicima radim sa stariim ljudima kojima je potrebna pomoć u kući i kućna nega. Svedoci smo mnogih potresnih i teških trenutaka u životu tih ljudi, a naš je zadatak da im preostale dane obojimo poštovanjem, pažnjom i ljudskošću, da učinimo da i u najtežim situacijama sačuvaju dostojanstvo... U našoj zemlji, nažalost, kada si star, to u многим slučajevima znači i da si usamljen. Naše negovateljice i saradnici na terenu najveću zahvalnost, bez zadrške, iskreno i toplo, primaju kada stariim ljudima ublaže samoću – to je veliko kao kuća i nezamenljivo. Nekada, nažalost, mi budemo jedini koji im pokucaju na vrata.

Siromaštvo je, svedoci smo, sve raširenije, potrebe su sve veće, a novca je sve manje. Naše su želje i ideje, shodno potrebama naših korisnika, velike i ambiciozne – voleli bismo, između ostalog, da organizujemo službu prevoza, te kuhinju na „točkovima“, topli obrok hrani i telo i srce... Videćemo šta će doneti novi dani. Jedno je sigurno - nećemo odustati od borbe, niti napustiti lude kojima smo potrebni!“

Borka Vrekic, nekadašnja volonterka, sada projektna koordinatorka EHO

Od 2007. godine ovaj program je realizovan u preko 10 opština u Srbiji, a njima je pomognuto preko 10.000 starih osoba. Za ovaj posao angažovano je više od 90 medicinskih sestara i negovateljica. Pored toga, volontersku službu psihosocijalne podrške u Novom Sadu koristi više od 150 starijih osoba godišnje.

Pomoć u kući za decu sa smetnjama u razvoju je usluga dostupna deci sa smetnjama u razvoju. Pomaže im da se uz asistenciju saradnika EHO i članova porodice uključe u samostalan svakodnevni život. Korisnici ove usluge su deca do 18 godina i mladi do 26 godina. Usluga pomoći u kući za decu sa smetnjama u razvoju se odvija u domu korisnika, ali i pruža mogućnost podrške u uključivanju deteta u zajednicu.

Lični pratilac deteta je usluga koja je dostupna deci sa invaliditetom i smetnjama u razvoju, a kojima je potrebna podrška u svakodnevnom životu kada je reč o samostalnom kretanju, održavanju lične higijene, hrانjenju, oblačenju i komunikaciji... Ova deca su uključena u predškolski i školski vaspitno-obrazovni sistem, a podršku imaju do kraja redovnog školovanja, uključujući završetak srednje škole.

Savetodavno-terapijske i socijalno-edukativne usluge podrazumevaju usluge psihološke i defektološke kliničke procene i dijagnostike, logopedske, oligofrenološke i psihološke tretrane dece, individualnu rehabilitaciju dece od rođenja do 18. godine, kao i savetovanja roditelja. Kod odraslih osoba iz ove grupe korisnika podrška se pruža u osposobljavanju za rad na mašinama za obradu drveta, metala, plastike, papira i platna, u zavisnosti od mogućnosti i potreba korisnika. Korisnici ovih usluga su deca, mlađi i odrasli sa teškoćama u mentalnom i fizičkom razvoju u opštini Raška.

IZDAVAŠTVO

EHO ne zapostavlja ni polje izdavaštva – osim redovnih detaljnih i javnosti dostupnih godišnjih izveštaja o radu organizacije, tokom protelih godina objavljene su brojne publikacije koje svedoče o sprovedenim projektima, te na osnovu rada na terenu i prikupljenih informacija i iskustava daju predloge za rešenja u narednom periodu.

Izdavačka delatnost EHO pospešuje otvorenost u radu organizacije, vidljivost učinjenog, te široj javnosti i pojedincima omogućava dostupnost informacijama, te svakoj vrsti pomoći kao i praktičnim savetima.

EHO publikacije u službi istine šaju pravovremene i tačne informacije, adekvatne i upotrebljive poruke korisnicima, građanima, poslovnim partnerima, donatorima.

Vrlo važan segment koji pokriva izdavačku delatnost EHO je i oblikovanje javnosti i animiranje zajednice ka zajedničkim ciljevima ne bi li se što efikasnije unapredio položaj korisnika.

Izdane publikacije obuhvataju širok tematski spektar i svrstane su u nekoliko grupa:

- ✓ Godišnji izveštaji;
- ✓ Razvoj civilnog društva (Izdanja EHO i izdanja tematskih mreža u koje je EHO učlanjena; Tematska izdanja EHO koja se bave upravljanjem migracijama, inkluzijom i zastupanjem prava; Izdanja tekućih i završenih EHO projekata koji su se bavili radom vezanim za decu);
- ✓ Usluge socijalne zaštite (Izdanja tekućih EHO projekata sa tematikom pomoći u kući i kućne nege; Izdanja završenih EHO projekata i izdanja tematskih mreža u koje je EHO učlanjena);
- ✓ Dijakonija (Dijakonijske socijalne usluge, te iste delatnosti i u crkvenim opštinama; Zelene dame; Starost i bolest);
- ✓ Ekumenska i međuetnička saradnja (Ekumeniški zbornici; Mapa verskih zajednica u Novom Sadu; Ekumenička povelja – smernice za sve veću saradnju crkava u Evropi);
- ✓ EHO je posebno ponosan na e-izdavaštvo, na lako dostupan softver za e-pristupačno obrazovanje. On sadrži softver za radno i socijalno osposobljavanje dece sa smetnjama u razvoju odnosno osoba sa invaliditetom, samo jednim klikom na sliku korisnicima se pruža pomoći u učenju slova, glasova, reči i rečenica.

NOMINACIJA ANE BU ZA NOBELOVU NAGRADU

Ana Bu, žena iz osnivačkog tima Ekumenske humanitarne službe bila je 2005. godine jedna od pet žena iz Srbije i jedna od 1000 žena iz celog sveta koje je švajcarska organizacija Swisspeace predložila za Nobelovu nagradu za mir. Već naredne godine Izvršno veće AP Vojvodine dodeljuje joj godišnje priznanje u oblasti ravnopravnosti polova.

PRIZNANJA

Brojna priznanja i nagrade, između ostalog, svedoče i o tome da su rezultati rada EHO vidljivi i prepoznati u našoj zemlji i u međunarodnoj zajednici:

- ✓ 2010. godine – Godišnja nagrada Eurodijakonije za smanjenje siromaštva i socijalne isključenosti
- ✓ 2012. godine Ambasada Kraljevine Norveške dodelila je EHO nagradu „Making a Difference“ (za izuzetan rad sa romskom nacionalnom zajednicom u Vojvodini i doprinos poboljšanju socioekonomskog položaja i uslova stanovanja Roma i Romkinja)
- ✓ 2014. godine – Nagrada „Zlatni točak“ Nacionalnog saveta romske nacionalne manjine u Srbiji za izuzetan doprinos procesu inkluzije Roma i Romkinja u Srbiji
- ✓ 2014. godine – Projekat „Socijalna inkluzija i poboljšanje uslova stanovanja Roma i Romkinja u Srbiji“ proglašen je jednim od deset finalista prestižne svetske nagrade u oblasti stanovanja – World Habitat Awards (WHA)
- ✓ 2014. godine EHO je dobila priznanje OEBS/ODIHR za Model „Obnova podstandardnih romskih naselja zasnovan na potrebama njihovih stanovnika i stanovnica“ koji je okarakterisan kao jedna je od najperspektivnijih inicijativa u oblasti poboljšanja uslova stanovanja Roma i Romkinja u regionu. Ovo je zaključeno u izveštaju Kancelarije za demokratske institucije i ljudska prava OEBS-a (ODIHR) iz 2014. godine „Najbolja iskustva iz prakse za inkluziju Roma – Regionalni izveštaj o legalizaciji stanovanja, unapređenju naselja i socijalnom stanovanju za Rome u regiji Zapadnog Balkana“
- ✓ 2014. i 2016 godine – EHO Resursni centar za osobe sa invaliditetom osvojio je sertifikat „Innovative Practice 2014“ i „Innovative Practice 2016“
- ✓ 2015, 2019, i 2021. godine – EHO je dobila licencu Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Republike Srbije za pružanje usluge Pomoći u kući (2015), usluge Lični pratilac deteta (2019) i usluge Pomoći u kući za decu sa smetnjama u razvoju (2021)
- ✓ 2022 - EHO je dobila Quality Label, tj. licencu da ispunjava standard kvaliteta za prijem i vodenje volontera iz EU.

PROMENE

Svakodnevni rad Ekumenske humanitarne organizacije najbolje se ogleda u reakcijama naših korisnika. Promene koje taj rad donosi za EHO su nepresušna inspiracija, misija i cilj.

Ljudi koji prolaze kroz teška iskušenja, trpe udarce, vase za domom, pate u bolesti, bore se s nepravdom... svedoče o tome da je EHO:

- ✓ doprinela smanjenju siromaštva
- ✓ poboljšala položaj pripadnika ugroženih grupa ljudi
- ✓ opismenila odrasle, proširila znanja i veštine mlađih
- ✓ očuvala dostojanstvo starijih osoba
- ✓ pružila pomoć i utehu porodicama ljudi obolelih od hroničnih i onkoloških bolesti
- ✓ pomogla podizanje i opremanje kuća izbegličkim, povratničkim, romskim porodicama i povratnicima po osnovu Sporazuma o readmisiji
- ✓ zaštitila i osnaživala žene i devojčice
- ✓ doprinela boljim obrazovnim postignućima dece
- ✓ pružila ljubav deci ulice
- ✓ nahranila, obula i obukla nevoljnike.

D O B R O Č I N S T V O N A P R E L O M U D V A V E K A

DONATORI

Napore, misiju i rad Ekumenske humanitarne organizacije svesrdno podržavaju između ostalih:

- ACT Alliance
- Kancelarija za misiju, ekumenizam i crkvenu odgovornost za svet Evangeličke crkve Vestfalije (MÖWE)
- ASPEM ASS. Solidarnost zemalja u razvoju -Italija
- Hleb za svet (BfdW)
- Katolička agencija za prekomorski razvoj (CAFOD)
- Centar za Regionalizam
- Grad Novi Sad
- Hrišćanska pomoć (Christian Aid)
- Christoph Tapernoux
- Crveni krst Novi Sad
- Danski savet za izbeglice (DRC)
- Delegacija Evropske Unije u R. Srbiji
- Diakonija Austrija
- Dijakonija za pomoć u slučaju katastrofe - Diakonie Katastrophenhilfe
- Diakonija Virteberg (DWW)
- EU Strategija za Dunavski region (EUSDR)
- Eurodiakonija (Belgija)
- Evangelička luteranska crkva (ELCA)
- Evangelička luteranska crkva u Virtembergu
- Evangeličke crkve Vestfalije Nemačka
- Evangelička crkvena zajednica Dortmund
- Evangelička reformatska crkva kantona St.Gallen
- Savezna kancelarija za migracije (FOM)
- Fondacija za otvoreno društvo Srbija (FOD)
- Globalna ministarstva

- Gustav Adolf Werk (GAW)
- H. Stepic CEE fondacija
- Organizacija pomoći švajcarskih evangeličkih crkava (HEKS / EPER)
- HOE
- Nada za istočnu Evropu (HfO)
- Mađarska međucrvena pomoć (HIA)
- Crkve u akciji Global Ministries - Kerk in Actie, Holandija
- Crkvena zajednica Dortmund
- KMOP- Atina, Grčka
- Luteranski svetski savez (LWF)
- Ministarstva Republike Srbije
- Nemačka organizacija za međunarodnu saradnju (GIZ)
- Norveška crkvena pomoć (NCA)
- Ministarstvo inostranih poslova Norveške (NMFA)
- Omladina Jazas Srbija
- Opštine i gradovi u Srbiji: Grad Novi Sad, Grad Šabac, opštine Plandište, Odžaci, Babušnica, Gadžin Han, Raška, Apatin, Surdulica, Stara Pazova, Sečanj, Bački Petrovac, Bela Palanka
- OSCE Srbija
- Fondacija za otvoreno društvo, Srbija
- Otto per Mille – Tavola Valdese
- Ambasada Norveške u Srbiji
- Savezno ministarstvo za ekonomsku saradnju i razvoj – SR Nemačka (BMZ)
- Državno ministarstvo Baden-Virtemberga
- Državni sekretarijat za migracije (SEM) Švajcarska
- Švajcarska kancelarija za saradnju (SDC)
- Ekumenski forum evropskih hrišćanskih žena (EFECW)
- Evangelička luteranska crkva u Brunsiku
- The Fellowship of the Least Coin
- Program Ujedinjenih nacija za razvoj (UNDP) Srbija
- Vlada AP Vojvodine.

IZJAVE DONATORA

Kao organizacija „Brot für die Welt“ srećni smo zbog dugogodišnje saradnje sa Ekumenskom humanitarnom organizacijom. Prepoznali smo njihovu posvećenost u službi ljudima u regionu i zahvalni smo zbog tako pouzdanog saradnika. S tim u vezi vam želimo sve najbolje, kao i Božji blagoslov i u narednih 30 godina, unapred se radujući svemu što budućnost donosi.

Kaya Van der Wyst, Projektna koordinatorka za jugoistočnu Evropu, Hleb za ceo svet

Dragi prijatelji u Ekumenskoj humanitarnoj organizaciji, uvek ste spremni da učite i da iznalazite nove i inovativne načine da osnažujete ljude, i u tome se ogleda vaša visoka profesionalnost. Takođe se divimo empatiji i milosrđu koje pokazuјete drugima. Čast nam je posmatrati vas kako izgrađujete mostove i razumevanje između raznolikih društvenih zajednica, i rado ćemo svima posvedočiti o vašem zalaganju za socijalnu pravdu i ljudska prava.

Pétur Thorsteinsson, Direktor Regionalne kancelarije Nada za istočnu Evropu Dijakonija Virtemberg

Dragi prijatelji u Ekumenskoj humanitarnoj organizaciji, zahvalni smo što proslavljamo 30 godina rada vaše organizacije, koja se zalaže za pravdu i stoji uz one najranjivije među nama. Hvala vam na vašim neprekidnim naporima u osnaživanju raznovrsnih zajednica i zalaganju za marginalizovane u društvu. Iznad svega zmo zahvalni za radost kojom se prihvataste ovog posla. Ova radost osnažuje i pokreće sve nas u daljem zajedničkom radu za pravedniji svet.

Velečasná Rejčka Eskesen, ELCA Direktorka za područje Evrope, Odsek za službu i pravdu

Snagu Ekumenske humanitarne organizacije vidim u njihovoj posvećenosti radu na duže staze sa marginalizovanim grupama. Na taj način su izgradili odnose poverenja sa tim grupama, sa lokalnim vlastima i sa drugim pružaocima usluga u ovoj oblasti.

Angela Elmiger, Direktorka za programe u Istočnoj Evropi i na Bliskom istoku HEKS/EPER

DIREKTORI EKUMENSKE HUMANITARNE ORGANIZACIJE:

Károly Béres

(od 1993. do 2008. godine)

Anna Bu

(v. d. direktora od 2008. do 2009. godine)

Vladislav Ivičiak

(od 2010. do 2015. godine)

Edit Mokuš

(kraj 2015. godine)

Tilda Gyenge Szilfka

(od 2016. do 2019. godine)

Anna Brtka Valent

(od 2020. godine)

RUKOVODSTVO EHO

Direktorka

Anna Brtka Valent

Skupština

Reformatska Hrišćanska Crkva u Srbiji:

Halász Dániel / Daniel Halas

Mókus Edit / Edit Mokuš

Móricz Árpád / Arpad Moric

Evangelika Hrišćanska Crkva Augsburškog veroispovedanja u Srbiji – Vojvodini:

Tomislav Konečni

Ernest Baračkai

Ibojla Konečni

Slovačka Evangelička A.V. Crkva u Srbiji:

Jaroslav Javorník

Jan Brtka

Andrija Marčok

Eparhija Svetog Nikolaja sa sedištem u Ruskom Krsturu:

Julian Rac

Đura Rac

Joakim Hrubenja

KAPSULA U AMANET BUDUĆNOSTI

Uvereni da dele mišljenje svih saradnika EHO, potpisnici ovih redova (na stranicama publikacije povodom tri decenije rada Ekumenske humanitarne organizacije) usuđuju se da misle da će jednog dana u budućnosti, kada veštacka inteligencija bude učila kako da na život gleda kao ČOVEK (već su u najavi takvi poduhvati), tek promil promila te svojevrsne „obuke“ moći da se crpi i iz onih mnogobrojnih sitnih, tihih, a moćnih i neizbrisivih tragova ljudi koji su u jednom danu svog života pomogli jednom čoveku.

Na tom kosmičkom bljesku zemaljskog bitisanja, nažalost još uvek malobrojnih dobroih dela naše civilizacije, sva je prilika biće i dela ljudi iz humanitarnih organizacija širom ove planete. U toj kapsuli zakopanoj kao amanet budućnosti, učinimo sve da ostanu urezani i tragovi dobročinstava žena, muškaraca i dece koji su srcem sledili i slede rad Ekumenske humanitarne organizacije.

POGLED KA SUTRAŠNJICIMA

Obrazovanje menja svet nabolje

„Dogadjaji u našoj zemlji, okruženju i čitavom svetu svakako će uticati, ponekad i usmeravati, pa i diktirati mnoge korake koje će EHO činiti u budućnosti.“

U ovom poslu, koji nije samo posao i radno mesto, već i naš život, često i trenuci određuju poteze i reakcije, koji moraju biti promišljeni, dobro odvagani, a neretko istovremeno i brzi, odlučni i hrabri. Akcije zahtevaju posmatranje, istraživanje, pažljivo planiranje, a na terenu može sve da se promeni u jednom trenu...

Mislim da EHO ne treba da menja zacrtane pravce rada u kojima u centru svega stoji ČOVEK i njegove potrebe. Važno je da se tehnološki i svaki drugi napredak civilizacije ne liši čovečnosti i empatije za bližnje. I još je nešto, uverena sam, od presudnog značaja, a to je obrazovanje! Obrazovanje svih ljudi, a naročito mladih, kao i ljudi iz ranjivih grupa će doprineti da se svet promeni nabolje!“

Tijana Đorđevski, najmlađa članica EHO

Mira nema dok se crkve ne pomire

„Radili smo svaki dan. Moramo biti zahvalni nebu i jedni drugima što je bilo tako. I, uverena sam, danas kao najstarija članica, da će i u budućnosti biti tako – EHO će požrtvovano raditi iz dana u dan i zato će organizacija opstati i živeti. Jedno ne treba zaboraviti – mira i sloga u svetu neće biti dok se crkve ne pomire, a samo tako pomirenje crkve mogu mnogo da učine za dobrobit zajednice. Državne institucije pak bi morale tesno da sarađuju sa crkvama svih konfesija u iskorenjivanju siromaštva i nepravdi, te da zajednički pomažu ljudima u kriznim situacijama.“

Jedan od najvećih oslonaca EHO su uvek bili i volonteri! Volonteri su ljudi čiste duše, oni su nam mnogo pomogli. Nažalost, u današnje vreme nemaju dovoljno motivacije i entuzijazma, mlade ljudi treba učiti empatiji.“

Šal Gandur Julija, najstarija članica EHO

Izazovi budućnosti zahtevaju učenje i promene

„Želim da EHO u budućnosti sačuva sve ono što je učinilo jakom i održivom organizacijom u toku proteklete tri decenije: svoje vrednosti, ekumenski duh, mirotvorni rad, spremnost da brzo i efikasno reaguje uvek kada je potrebna humanitarna pomoć, inovativne razvojne projekte koji su promovisali i prava Roma, osoba sa invaliditetom, migranata i drugih ranjivih grupa i da pri tome ne zanemari sopstveni razvoj. Da ostane organizacija koja stalno uči i menja se, jer je to jedini način da EHO odgovori na izazove koje nosi budućnost.“

Ana Bu, osnivački tim EHO

Poruka ljubavi kroz dobra dela

„EHO ima budućnost. Danas smo, nažalost, okruženi nebrojenim previranjima i žarištima u svetu i pomoć je potrebna gotovo svuda i u svakom trenutku. Ljudi pate u ratovima, bore se s bolestima, klimatskim kataklizmama, migracijskim katastrofama, mori ih siromaštvo, nemaju hrane i vode... Ali, u toj borbi, svedoci smo, uvek imaju onih ljudi i organizacija koji ne zaboravljaju čovečnost, empatiju i humanost, svesrdno pomažu, šalju poruku ljubavi kroz dobra dela, žrtvuju čak i svoje živote, posvećuju svoj život dobročinstvima i svakodnevno rade za dobrobiti zajednice. EHO neće skrenuti sa tog puta.“

Ondrej Marcok, sveštenik, predsednik Skupštine EHO

EHO KUĆA

Prostorije EHO u Novom Sadu danas se nalaze u Ulici Ćirila i Metodija 21. Prvih deset godina EHO je radila na osam lokacija u Novom Sadu, što je umnogome usporavalo i otežavalo rad. Godine 2006. organizacija se uselila u novu zgradu od 725 kvadratnih metara, gde su smešteni – magacin, vešernica, prostorija za polovnu odeću i obuću, učionice, prostorije za rad sa korisnicima, kancelarije zaposlenih i volontera EHO, biblioteka. Pored toga na 300 kvadratnih metara prostire se Socijalno-dijakonijski centar „Karolj Bereš“, koji je dnevni centar za stare i osobe sa invaliditetom, te smeštaj za volontere.

Kuću Ekumenske humanitarne organizacije koriste, osim zaposlenih, saradnika, volontera, korisnika, i druge organizacije civilnog društva i državne institucije.

REČ KORISNIKA

Melem na rane u glavi

„Ujak mi je rekao: „Ako neće zlo od tebe, beži ti od zla!“

Odlučio sam da bežim iz Sirije i krenuo peške za Tursku. U pokretu sam od 2014. godine. Nekoliko godina sam radio i hodao po Turskoj. Onda smo nas nekoliko kupili čamac i krenuli ka Grčkoj. Zadesilo nas je nevreme, mnogi su ostali pod morem... Ja sam preživeo. Morali smo da se vratimo. Iz Turske smo stigli do Bugarske i tamo u šumi proveli osam dana bez vode. I to sam preživeo, ali sam izgubio najboljeg prijatelja – nestale su mi cipele! Srećom, ostao mi je mobilni, koji me je u bugarskim šumama spasao – pomogao mi je da pronađem vodu. Preživeo sam. Iz pakla u šumama Bugarske stigao sam u Srbiju, u Beograd, pa u Sombor.

U prihvatnoj stanici u Somboru dobri ljudi iz EHO su nam pružili psihosocijalnu pomoć. Neću nikada zaboraviti ko mi je pomogao da ublažim traume i udarce izazvane surovim životom migranta, da u glavi stavim melem na rane zbog razdvojenosti od porodice, da me ne samelju nasilje i diskriminacija koje doživljavamo na putu. Hvala.“

Ali, 35 godina, Sirija

Obasjana kuća

„Od kada mi je preminuo suprug jako sam usamljena, jedva čekam posetu da porazgovaram, da mi EHO domaćica obasja kuću“.

Stanojka 70 godina, Suvi Do, Blace

Volonterska pomoć deci

„Ja sam u prvom i drugom razredu bila u produženom boravku u OŠ „Jožef Atila“, a to je bilo pre šest godina. Tamo učimo, radimo domaći, igramo se, odemo da se družimo u školskom dvorištu i tako provedemo vreme dok roditelji ne dođu po nas. Upoznala sam tada dosta volontera koji su mi pomagali da učim i to mi je mnogo značilo. Volela sam da ostajem duže, nije mi se išlo kući. Pošto su oni bili divni, nastavili smo da se družimo i ja sam učestvovala i u drugim aktivnostima van škole. Ono što mi je bilo najlepše su likovne radionice na kojima smo crtali i pravili razne stvari. Išli smo i na izlete s volonterima, a u školi smo imali predstave za Novu godinu i dobijali paketiće od Deda Mraza. Jako sam zadovoljna, u školi mi je lepo. Omiljeni predmet mi je domaćinstvo, pošto naučimo mnoge praktične stvari. Nastavnice i drugari su super. Bilo mi je teško u početku da naučim gradivo, ali uspela sam uz pomoć volontera EHO-a.“

Zuhrija, učenica sedmog razreda OŠ „Jožef Atila“ Novi Sad

Tri oslonca

„Mislim da sam ja jaka žena. Ali niko ne može sam i ništa ne možeš sam. Moraš uvek imati nekog da se osloniš i nasloniš, da ti bude tu kad ti nije baš sve potaman i kad ne vidiš kuda bi pre i kad misliš da nema izlaza. Moraš imati nekog kome veruješ, jer te nije izneverio. Na mom putu, ja imam tri oslonca, to su moja porodica, EHO i moja prijateljica romska koordinatorka Dobrila.“

Sofija Trbanos Petrović, Bačko Gradište

Rukovodstvo organizacije / Management

Anna Brtka Valent

Skupština / Assembly

NAŠ TIM / OUR TEAM

Projektni koordinatori / Project Coordinators

Ana Birgeš

Vedrana Bjelajac

Tijana Čeliković

Projektni saradnici / Project Associates

Stevan Batori

Katalin Borbaš

Miroslava Drakulić

Finansijsko odeljenje / Finance Department

Annamaria Sebestyen Farago

Anna Vrbovska

Ana Đurovka

Danas EHO čini tim čini
119 zaposlenih.

Today, EHO comprises a team of
119 employees.

Milica Milović Kinoli

Marija Parnicki

Tanja Stojković

Slavica Petrović

Gorana Sredanović

Nemanja Vranešević

Zajedničko odeljenje / Joint Department

Borka Vrekić

Rastislav Vrbovski

Vladimir Vujin

Željka Zeljković

Andelka Duroška

Teofil Lehotski